

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

.....

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

96/279/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 26 päivänä helmikuuta 1996, neuvoston päätöksen 79/542/ETY ja päätösten 92/260/ETY, 93/195/ETY, 93/196/ETY ja 93/197/ETY muuttamisesta ⁽¹⁾ 1

96/280/EY:

- ★ Komission suositus, annettu 3 päivänä huhtikuuta 1996, pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä ⁽¹⁾ 4

96/281/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 3 päivänä huhtikuuta 1996, glyfosaatti-nimiselle rikkakasvien torjunta-aineelle entistä sietokykyisempien geneettisesti muunnettujen soijapapujen (*Glycine max L.*) saattamisesta markkinoille neuvoston direktiivin 90/220/ETY mukaisesti ⁽¹⁾ 10

96/282/Euratom:

- ★ Komission päätös, tehty 10 päivänä huhtikuuta 1996, yhteisen tutkimuskeskuksen uudelleenjärjestelystä 12

96/283/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 11 päivänä huhtikuuta 1996, Luxemburgin esittämän Aujeszkyn taudin hävittämisohjelman hyväksymisestä ⁽¹⁾ 16

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

Sisältö (jatkuu)

96/284/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 12 päivänä huhtikuuta 1996, niiden toimenpiteiden luettelosta, joihin neuvoston asetusta (ETY) N:o 4045/89 ei sovelleta** 17

96/285/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 12 päivänä huhtikuuta 1996, luettelosta kolmansista maista, joista jäsenvaltiot sallivat tiettyjen neuvoston direktiivissä 92/118/ETY tarkoitettujen tuotteiden tuonnin, tehdyn päätöksen 94/278/EY muuttamisesta** ⁽¹⁾ 19

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 26 päivänä helmikuuta 1996,

neuvoston päätöksen 79/542/ETY ja päätösten 92/260/ETY, 93/195/ETY, 93/196/ETY
ja 93/197/ETY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(96/279/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista elävien hevoseläinten liikkuvuuden ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/426/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla, ja erityisesti sen 12, 13, 14, 15, 16, 18 artiklan ja 19 artiklan i ja ii kohdan,

sekä katsoo, että

neuvoston päätöksessä 79/542/ETY⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 96/132/EY⁽³⁾, on vahvistettu luettelo kolmansista maista, joista jäsenvaltiot sallivat muun muassa hevoseläinten tuonnin,komission päätöksessä 92/160/ETY⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 95/536/EY⁽⁵⁾, on vahvistettu tiettyjen kolmansien maiden aluejako hevoseläinten tuontia varten,

terveyttä koskevista vaatimuksista ja eläinlääkärintodistuksista rekisteröityjen hevosten tilapäisessä tuonnissa,

teurashevosten tuonnissa ja rekisteröityjen hevosten sekä jalostukseen ja kasvatukseen tarkoitettujen hevosten tuonnissa määrätään vastaavasti komission päätöksissä 92/260/ETY⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 96/81/EY⁽⁷⁾, 93/196/ETY⁽⁸⁾ ja 93/197/ETY⁽⁹⁾, sellaisina kuin ne ovat viimeksi muutettuna päätöksellä 96/82/EY⁽¹⁰⁾, ja rekisteröityjen hevosten takaisintuonnista tilapäisen maastaviennin jälkeen määrätään päätöksessä 93/195/ETY⁽¹¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 95/323/EY⁽¹²⁾;

muutokset kolmansien maiden terveystilanteessa on otettu huomioon muuttamalla edellä mainittuja päätöksiä, joissakin tapauksissa kävi kuitenkin ilmi, että nämä muutokset olivat epätäydellisiä ja päätöksistä oli poistettu osia, ja siksi on tarpeen korjata tilanne ja muuttaa näitä päätöksiä vastaavasti, ja

tässä päätöksessä määrätyt toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 130, 15.5.1992, s. 67⁽⁷⁾ EYVL N:o L 19, 25.1.1996, s. 53⁽⁸⁾ EYVL N:o L 86, 6.4.1993 s. 7⁽⁹⁾ EYVL N:o L 86, 6.4.1993, s. 16⁽¹⁰⁾ EYVL N:o L 19, 25.1.1996, s. 56⁽¹¹⁾ EYVL N:o L 86, 6.4.1993, s. 1⁽¹²⁾ EYVL N:o L 190, 11.8.1995, s. 11⁽¹⁾ EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 42⁽²⁾ EYVL N:o L 146, 14.6.1979, s. 15⁽³⁾ EYVL N:o L 30, 8.2.1996, s. 52⁽⁴⁾ EYVL N:o L 71, 18.3.1992, s. 27⁽⁵⁾ EYVL N:o L 304, 16.12.1995, s. 49

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Poistetaan päätöksen 79/542/ETY 3 artiklan 1 kohdan c alakohta.

2 artikla

Muutetaan päätös 92/260/ETY seuraavasti:

1. Korvataan liitteessä I oleva luettelo maista ryhmässä B seuraavasti:

”Australia, Bulgaria, Valko-Venäjä, Bosnia ja Hertsegovina, Kypros, Tšekin tasavalta, Viro, Kroatia, Unkari, Liettua, Latvia, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Uusi-Seelanti, Puola, Romania, Venäjä ⁽¹⁾, Slovenia, Slovakian tasavalta, Ukraina”

2. Korvataan liitteessä I oleva luettelo maista ryhmässä D seuraavasti:

”Argentiina, Barbados, Bermuda, Bolivia, Brasilia ⁽¹⁾, Chile, Kuuba, Jamaika, Meksiko, Paraguay, Uruguay”

3. Korvataan liitteessä II olevan B todistuksen otsikko seuraavasti:

”TERVEYSTODISTUS

rekisteröityjen hevosten tilapäiseen maahantuontiin yhteisön alueelle alle yhdeksänkymmenen päivän ajaksi Australiasta, Bulgariasta, Valko-Venäjältä, Bosniasta ja Hertsegovinasta, Kyproksesta, Tšekin tasavallasta, Virossa, Kroatiasta, Unkarista, Liettuasta, Latviasta, entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta, Uudesta-Seelannista, Puolasta, Romaniasta, Venäjältä ⁽¹⁾, Sloveniasta, Slovakian tasavallasta, Ukrainasta”

4. Korvataan liitteessä II olevien A, B, C, D, ja E todistusten kappaleen III d kohdan kolmas luetelma-kohta seuraavasti:

— Australiassa, Bulgariassa, Valko-Venäjällä, Kanadassa, Sveitsissä, Kyproksella, Tšekin tasavallassa, Virossa, Grönlannissa, Hongkongissa, Kroatiassa, Unkarissa, Islannissa, Japanissa, Liettuassa, Latviassa, entisessä Jugoslavian tasavallassa Makedoniassa, Macaossa, Malesiassa (niemimaa), Norjassa, Uudessa-Seelannissa, Puolassa, Romaniassa, Venäjällä ⁽¹⁾, Singaporessa, Sloveniassa, Slovakian tasavallassa, Ukrainassa, Amerikan yhdysvalloissa”

3 artikla

Muutetaan päätöstä 93/195/ETY seuraavasti:

1. Korvataan liitteessä I oleva luettelo maista ryhmässä A seuraavasti:

”Sveitsi, Grönlanti, Islanti”

2. Korvataan liitteessä I oleva luettelo maista ryhmässä B seuraavasti:

”Australia, Bulgaria, Valko-Venäjä, Bosnia ja Hertsegovina, Kypros, Tšekin tasavalta, Viro, Kroatia, Unkari, Liettua, Latvia, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Uusi-Seelanti, Puola, Romania, Venäjä ⁽¹⁾, Slovenia, Slovakian tasavalta, Ukraina”

3. Korvataan liitteessä II olevan terveystodistuksen otsikon luettelo maista ryhmässä A seuraavasti:

”Sveitsi, Grönlanti, Islanti”

4. Korvataan liitteessä II olevan terveystodistuksen otsikon luettelo maista ryhmässä B seuraavasti:

”Australia, Bulgaria, Valko-Venäjä, Bosnia ja Hertsegovina, Kypros, Tšekin tasavalta, Viro, Kroatia, Unkari, Liettua, Latvia, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Uusi-Seelanti, Puola, Romania, Venäjä ⁽¹⁾, Slovenia, Slovakian tasavalta, Ukraina”

4 artikla

Muutetaan päätös 93/196/ETY seuraavasti:

1. Korvataan liitteessä I olevan ⁽⁵⁾ alaviitteen luettelo maista seuraavasti:

”Australia, Kanada, Sveitsi, Grönlanti, Islanti, Uusi-Seelanti ja Amerikan yhdysvallat”

2. Korvataan liitteessä II olevan ⁽³⁾ alaviitteen luettelo maista ryhmässä A seuraavasti:

”Sveitsi, Grönlanti, Islanti”

3. Korvataan liitteessä II olevan ⁽³⁾ alaviitteen luettelo maista ryhmässä B seuraavasti:

”Australia, Bulgaria, Valko-Venäjä, Bosnia ja Hertsegovina, Kypros, Tšekin tasavalta, Viro, Kroatia, Unkari, Liettua, Latvia, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Uusi-Seelanti, Puola, Romania, Venäjä ⁽¹⁾, Slovenia, Slovakian tasavalta, Ukraina”

5 artikla

Muutetaan päätös 93/197/ETY seuraavasti:

1. Korvataan liitteessä I oleva luettelo maista ryhmässä A seuraavasti:

”Grönlanti, Islanti, Sveitsi”

2. Korvataan liitteessä I oleva luettelo maista ryhmässä B seuraavasti:

”Australia, Bulgaria, Valko-Venäjä, Bosnia ja Hertsegovina, Kypros, Tšekin tasavalta, Viro, Kroatia, Unkari, Liettua, Latvia, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Uusi-Seelanti, Puola, Romania, Venäjä⁽¹⁾, Slovenia, Slovakian tasavalta, Ukraina”

3. Korvataan liitteessä II olevan A todistuksen otsikko seuraavasti:

”TERVEYSTODISTUS

rekisteröityjen hevoseläinten sekä jalostukseen ja tuotantoon tarkoitettujen hevoseläinten tuonnissa yhteisön alueelle Sveitsistä, Grönlannista, Islannista”

4. Korvataan liitteessä II olevan B todistuksen otsikko seuraavasti:

”TERVEYSTODISTUS

rekisteröityjen hevoseläinten sekä jalostukseen ja tuotantoon tarkoitettujen hevoseläinten tuonnissa yhteisön alueelle Australiasta, Bulgariasta, Valko-Venäjältä, Bosniasta ja Hertsegovinasta, Kyproksesta, Tšekin tasavallasta, Virosta, Kroatasta, Unkarista, Liettuasta, Latviasta, entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta, Uudesta-Seelannista, Puolasta, Romaniasta, Venäjältä⁽¹⁾, Sloveniasta, Slovakian tasavalta, Ukrainasta”

6 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 26 päivänä helmikuuta 1996.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSION SUOSITUS,
annettu 3 päivänä huhtikuuta 1996,
pienien ja keski suurten yritysten määritelmästä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(96/280/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 155 artiklan toisen luetelmakohdan,

sekä katsoo, että

yhtenäisen ohjelman pienten ja keski suurten yritysten ja käsityöläisammattien harjoittajien hyväksi ⁽¹⁾, jäljempänä 'yhtenäinen ohjelma', täytäntöönpano kasvua, kilpailukykyä ja työllisyyttä koskevan valkoisen kirjan mukaisesti edellyttää, että toteutetaan johdonmukaiset, näkyvät ja tehokkaat puitteet, joissa voidaan harjoittaa pk-yrityksiä suosivaa yrityspolitiikkaa,

erilaisia yhteisön politiikkoja kohdistettiin jo paljon ennen yhtenäisen ohjelman täytäntöönpanoa pk-yrityksiin ja niiden määrittelyssä jokaisessa ohjelmassa käytettiin eri perusteita; jotkin yhteisön politiikat ovat kehittyneet ilman yhteistä lähestymistapaa tai perusteellista harkintaa niistä tekijöistä, joista pk-yritys objektiivisesti katsoen muodostuu, tämä on johtanut pk-yrityksen määrittelyperusteiden kirjavuuteen ja sen myötä siihen, että yhteisön tasolla on käytössä lukuisia erilaisia pk-yritysten määritelmiä Euroopan investointipankin (EIP) ja Euroopan investointirahaston (EIR) käyttämien sekä varsin laajan joukon eri jäsenvaltioissa käytettävien määritelmien lisäksi,

useissa jäsenvaltiossa ei ole yleistä määritelmää, vaan ne toimivat tilanteen mukaan paikalliseen käytäntöön perustuvien tai alakohtaisesti sovellettavien sääntöjen mukaan; toisissa jäsenvaltioissa taas pitäydytään tiukasti pk-yritysten valtion tukia koskevissa yhteisön suuntaviivoissa ⁽²⁾ olevaan määritelmään,

erilaiset määritelmät yhteisön tasolla ja kansallisella tasolla voivat aiheuttaa epä johdonmukaisuutta ja lisäksi vääristää kilpailua yritysten välillä; yhtenäisen ohjelman tavoitteena on yhteensovittaa paremmin eri pk-yrityksiä

suosivia yhteisön aloitteita ja toisaalta näitä ja kansallisen tason aloitteita; näitä tavoitteita ei voida toteuttaa onnistuneesti, ellei kysymystä pk-yritysten määritelmästä selvennetä,

komission kertomuksessa Madridissa 15 ja 16 päivänä joulukuuta 1995 kokoontuneelle Eurooppa-neuvostolle korostetaan, että tarvitaan uudelleen painotettuja toimia pk-yritysten hyväksi, jotta voidaan luoda enemmän työpaikkoja kaikilla talouden toimialoilla,

tutkimusta 29 päivänä syyskuuta 1994 käsitellyt neuvosto sopi siitä, että pk-yrityksiä suosivaan kohteluun olisi liitettävä selkeämpi määrittely siitä, mitä pienellä tai keski suurella yrityksellä tarkoitetaan; sen vuoksi neuvosto on pyytänyt komissiota tutkimaan uudelleen pk-yritysten määrittelyssä käytettäviä perusteita,

teollisuutta 28 päivänä toukokuuta 1990 käsitelleen neuvoston pyynnöstä vuonna 1992 esitetystä ensimmäisessä kertomuksessa komissio oli jo tehnyt yhteisön tasolla käytettävien määritelmien määrän kasvun rajoittamista koskevan ehdotuksen; komissio piti erityisesti parhaana seuraavien neljän perusteen käyttöönottoa: henkilöstömäärää, liikevaihtoa, taseen loppusummaa ja riippumattomuutta, ja ehdotti kynnysarvoiksi 50:tä työntekijää pienille ja 250:tä työntekijää keski suurille yrityksille,

tämä määritelmä on otettu käyttöön pk-yritysten valtion tukia koskevissa yhteisön suuntaviivoissa sekä kaikissa muissa vuonna 1992 tai myöhemmin käyttöön otetuissa tai tarkistetuissa valtion tukia koskevissa suuntaviivoissa tai tiedonannoissa (tämä koskee erityisesti komission tiedonantoa jäsenvaltioille nopeutetusta pk-yritysten tukijärjestelmien hyväksymismenettelystä ⁽³⁾, ja muutoksista voimassa oleviin järjestelmiin, ympäristönsuojelun valtion tukia koskevia suuntaviivoja ⁽⁴⁾ sekä vaikeuksissa olevien pk-yritysten pelastamiseen ja rakennemuutokseen myönnettäviä valtion tukia koskevia suuntaviivoja ⁽⁵⁾),

⁽¹⁾ KOM (94) 207 lopullinen

⁽²⁾ EYVL N:o C 213, 19.8.1992, s. 2

⁽³⁾ EYVL N:o C 213, 19.8.1992, s. 10

⁽⁴⁾ EYVL N:o C 72, 10.3.1994, s. 3, alaviite 16

⁽⁵⁾ EYVL N:o C 368, 23.12.1994, s. 12

muissa toimenpiteissä määritelmä otetaan käyttöön kokonaisuudessaan tai osittain, erityisesti perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä kesäkuuta annetussa neljännessä neuvoston direktiivissä 78/660/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/8/EY⁽²⁾, yhteisön korkohyvityksistä Euroopan investointipankin pienille ja keskisuurille yrityksille väliaikaisen lainajärjestelmän puitteissa antamien lainojen osalta 19 päivänä huhtikuuta 1994 tehdystä neuvoston päätöksestä 94/217/EY⁽³⁾ ja komission tiedonannossa yhteisön aloitteesta pk-yrityksille rakennerrahastojen mukaan⁽⁴⁾,

täyttä lähentymistä ei kuitenkaan ole vielä saavutettu; tietyissä ohjelmissa sovelletaan vielä sängen erilaisia kynnysarvoja tai sivuutetaan tietyt perusteet, kuten riippumattomuus,

on asianmukaista, että lähentyminen jatkuu ja että se saatetaan päätökseen pk-yritysten valtion tukia koskevissa yhteisön suuntaviivoissa asetettujen sääntöjen perusteella ja että komissio soveltaa kaikessa harjoittamassaan politiikassa samoja perusteita ja samoja kynnysarvoja, joita se edellyttää jäsenvaltioiden noudattavan,

yritysten kohtelun yhteismarkkinoilla, joilla ei ole sisäisiä rajoja, on perustuttava yhteisille säännöille, erityisesti kansallisten tai yhteisön valtion tukien osalta,

tämä lähestymistapa on sitäkin tarpeellisempi, kun otetaan huomioon pk-yrityksiä avustavien kansallisten ja yhteisön toimien laaja vuorovaikutus esimerkiksi rakennerrahastojen ja tutkimuksen osalta; tämä tarkoittaa sitä, että on vältettävä tilanteita, joissa yhteisö kohdistaa toimintansa tiettyyn ja jäsenvaltio toiseen luokkaan kuuluviin pk-yrityksiin,

jos komissio, jäsenvaltiot, EIP ja EIR käyttävät samaa määritelmää, se voimistaisi pk-yrityksiin suunnattujen politiikkojen johdonmukaisuutta ja tehokkuutta sekä vähentäisi sen vuoksi kilpailun vääristymisen vaaraa; useat pk-yrityksiin kohdistuvat ohjelmat ovat lisäksi jäsenvaltioiden, yhteisön ja tietyissä tapauksissa EIP:n ja EIR:n yhdessä rahoittamia,

ennen kuin tehdään ehdotuksia pk-yritysten määrittelyssä käytettäväksi kynnysarvoiksi, olisi korostettava, että tämä

tilanteen järjeistämiseen ja viitenormin asettamiseen tähtäävä pyrkimys ei merkitse sitä, että nämä kynnysarvot ylittävät yritykset eivät ansaitsisi valtion tai yhteisön huomiota; olisi kuitenkin asianmukaisempaa ratkaista tämä ongelma asiaa koskevien ohjelmien, erityisesti kansainvälisten yhteistyöohjelmien puitteissa toteutettavilla erityisillä toimenpiteillä kuin käyttämällä tai säilyttämällä erilaisia pk-yritysten määritelmiä,

palkattujen työntekijöiden lukumäärä on epäilemättä yksi tärkeimmistä perusteista, ja sitä on pidettävä määrävänä, kun taas taloudellisen perusteen käyttöönotto on välttämätön täydentävä toimenpide yrityksen todellisen merkityksen ja toiminnan sekä sen kilpailuaseman ymmärtämiseksi,

ei olisi kuitenkaan suotavaa käyttää liikevaihtoa ainoana taloudellisenä perusteena, sillä kauppa- ja jakelualan yritykset ovat luonteeltaan liikevaihdoltaan suurempia kuin tuotannolliset yritykset, ja sen vuoksi olisi käytettävä perusteena liikevaihdon kanssa liiketoiminnan yleistä tilaa kuvastavaa taseen loppusummaa siten, että näistä taloudellisista perusteista toisen ylitys voidaan sallia,

myös riippumattomuus on yksi pääperusteista, sillä suuren ryhmittymään kuuluvalla pk-yrityksellä on käytettävissään sellaista rahoitusta ja tukea, joita vastaavan kokoisilla kilpailijoilla ei ole; on myös tarpeen sulkea pois sellaiset pk-yrityksistä koostuvat oikeushenkilöt, jotka muodostavat ryhmittymän, jonka tosiasiallinen taloudellinen voima on suurempi kuin pk-yrityksen,

riippumattomuusperusteen osalta jäsenvaltioiden, EIP:n ja EIR:n olisi varmistettava, että määritelmää eivät kierrä tämän perusteen muodollisesti täyttävät yritykset, jotka ovat tosiasiaa yhden suuren yrityksen valvonnassa tai usean suuren yrityksen yhteisessä valvonnassa,

julkisten sijoitusyhtiöiden tai riskipääomayhtiöiden osakkuus ei tavallisesti muuta yrityksen pk-yrityksen tyyppilistä luonnetta, ja nämä osakkuudet voidaan siten sivuuttaa; sama koskee sijoittavien laitosten osakkuutta, sillä ne säilyttävät yleensä tietyn etäisyyden sijoittamaansa yhtiöön,

on ratkaistava ongelma, joka koskee osakeyhtiöitä, jotka huolimatta siitä, että ne ovat pk-yrityksiä, eivät voi tarkasti ilmoittaa omistussuhteitaan osakkeenomistuksen pirstoutumisen ja osakkeenomistajien nimettömyyden

(1) EYVL N:o L 222, 14.8.1978, s. 11

(2) EYVL N:o L 82, 25.3.1994, s. 33

(3) EYVL N:o L 107, 28.4.1994 s. 57; katso tätä asiaa koskeva komission kertomus KOM (94) 434 lopullinen, 19.10.1994

(4) EYVL N:o C 180, 1.7.1994, s. 10

takia eivätkä siten tiedä, täyttävätkö ne edellytykset riippumattomuudesta,

tämän vuoksi pk-yritysten määrittelylle on asetettava sangen tiukat perusteet, jos niihin kohdistettavien toimenpiteiden on aidosti määrä hyödyttää yrityksiä, jotka kokonsa takia ovat epäedullisessa asemassa,

500 työntekijän kynnys ei ole tosiasiaa erotteleva, sillä sen piiriin kuuluvat lähes kaikki yritykset (99,9 prosenttia 14 miljoonasta yrityksestä) sekä lähes kolme neljänestä Euroopan taloudesta mitattuna työllisyydellä ja liikevaihdolla; lisäksi 500 työntekijän yrityksellä on mahdollisuus käyttää sellaisia henkilöstöön, rahoitukseen ja tekniikkaan liittyviä voimavaroja, jotka ovat kokonaan ulkopuolella keskisuuren yrityksen toimintakehyksen, jossa omistus ja liikkeenjohto ovat samoissa käsissä ja yritys usein perheyritys ja ilman määrävää markkina-asemaa,

usein vahvan markkina-asemansa lisäksi 250—500 työntekijän yrityksillä on hyvin vakaa tuotannon, myynnin, markkinoinnin, tutkimuksen ja henkilöstöhallinnon alojen hallintorakenne, mikä erottaa ne selvästi korkeintaan 250 työntekijän keskisuurista yrityksistä, joissa nämä rakenteet ovat paljon hauraampia; siten 250 työntekijän kynnys vastaa paremmin pk-yrityksen todellisuutta,

yleisin yhteisön tasolla käytetty määritelmä on jo tällä hetkellä 250 työntekijää, ja se on otettu useiden jäsenvaltioiden lainsäädäntöön pk-yritysten valtion tukia koskevien yhteisön suuntaviivojen johdosta; myös EIP on päättänyt soveltaa tätä määritelmää merkittävään osaan myönnettävistä lainoista päätöksessä 94/217/EY määrätyn pk-yritysjärjestelmän puitteissa,

Eurostatin lukujen mukaan 250 työntekijän yrityksen liikevaihto ei ylitä 40:tä miljoonaa ecua; sen vuoksi vaikuttaa järkevältä soveltaa 40 miljoonaa ecuun asetettua kynnystä liikevaihdosta (vuoden 1994 luvut); tuoreet laskelmat osoittavat liikevaihdon ja taseen loppusumman välisen suhteen olevan keskimäärin 1,5 pk-yritysten ja pienten yritysten osalta ⁽¹⁾, tämän johdosta taseen loppusummaa koskeva kynnys olisi asetettava 27 miljoonaa ecuun,

kuitenkin pk-yritykset on eroteltava keskisuuriin yrityksiin, pieniin yrityksiin ja mikroyrityksiin; viimeksi mainittuja ei ole sekoitettava käsityöläisyrityksiin, jotka edelleen

määritellään erityispiirteidensä johdosta kansallisella tasolla,

pieniä yrityksiä koskevat kynnykset on vahvistettava samalla tavalla, mikä merkitsee liikevaihdolle 7 miljoonan ecun kynnystä ja taseen loppusummalle 5 miljoonan ecun kynnystä,

valitut kynnysarvot eivät välttämättä kuvasta keskimääräistä pk-yritystä tai pientä yritystä, vaan ne edustavat ylärajoja, joiden tarkoitus on mahdollistaa kaikkien luonteeltaan pk-yritysten tai pienyritysten kaltaisten yritysten sisällyttäminen johonkin luokkaan,

pk-yritysten määrittelemiseksi asetettuja kynnyksiä liikevaihdolle ja taseen loppusummalle olisi tarkistettava tarpeen mukaan taloudellisten olojen, kuten hintatasot ja yritysten tuottavuuden kasvu, muuttumisen huomioon ottamiseksi,

pk-yritysten valtion tukia koskevia yhteisön suuntaviivoja on muutettava siten, että korvataan nykyiset määritelmät viittauksilla tässä suosituksessa oleviin määritelmiin,

on tarpeen määrätä, että seuraavan kerran muutettaessa neljättä neuvoston direktiiviä 78/660/ETY, jolla annetaan jäsenvaltioille oikeus vapauttaa pk-yritykset tietyistä kirjanpitoa julkistamiseen liittyvistä velvollisuuksista, komissio ehdottaa, että direktiivissä käytetty määritelmä korvataan viittauksella tähän suositukseen,

pk-yritysten hyväksi toteutettavien toimenpiteiden arvioinnin osalta on myös suotavaa, että komissio, jäsenvaltiot, EIP ja EIR määrittelevät tarkkaan, mitkä yritykset voivat näistä toimenpiteistä hyötyä, sekä jaottelevat pk-yritykset niiden koon perusteella eri luokkiin, koska kohderyhmän parempi tuntemus mahdollistaa ehdotettujen pk-yrityksiä koskevien toimenpiteiden sovittamisen ja paremman kohdentamisen ja siten niiden tehostamisen,

koska jäsenvaltioille, EIP:lle ja EIR:lle on sallittava tietty joustavuus niiden vahvistaessa yhteisön tasoa alempia kynnyksiä silloin, kun ne haluavat kohdistaa toimenpiteitä erityisiin luokkiin kuuluviin pk-yrityksiin, nämä kynnykset edustavat vain enimmäisarjoja,

hallinnon yksinkertaistamiseksi jäsenvaltiot, EIP ja EIR voivat käyttää ainoastaan yhtä perustetta, erityisesti henkilöstömäärää, pannaan täytäntöön joitakin politiikkoja; tämä joustavuus ei kuitenkaan koske niitä erilaisia valtion tukijärjestelmiä, joiden yhteydessä on noudattava myös rahoitukseen liittyviä perusteita, ja

(¹) Lähde: tietokanta BACH (Banque des comptes harmonisés).

tämä suositus koskee ainoastaan yhteisössä ja Euroopan talousalueella sovellettavien yhteisön politiikkojen yhteydessä käytettävää pk-yritysten määritelmää,

ON ANTANUT SEURAAVAN SUOSITUKSEN:

1 artikla

Suosittelaa, että jäsenvaltiot, Euroopan investointipankki ja Euroopan investointirahasto

- noudattavat liitteen 1 artiklan määräyksiä pk-yrityksiin, keskisuuriin yrityksiin, pieniin yrityksiin tai mikroyrityksiin kohdistetuissa ohjelmissaan,
- noudattavat liikevaihtoa ja taseen loppusummaa koskevia ylärajoja, kun komissio muuttaa niitä liitteen 2 artiklan mukaisesti,
- toteuttaa tarvittavat toimenpiteet liitteen 3 artiklan 2 kohdassa määrättyjen kokoluokkien käyttämiseksi erityisesti silloin, kun kyseessä on yhteisön rahoitusvälineiden valvonta.

2 artikla

Liitteen 1 artiklassa vahvistettuja kynnysarvoja on pidettävä ylärajoina. Jäsenvaltiot, Euroopan investointipankki

ja Euroopan investointirahasto saavat tietyissä tapauksissa vahvistaa alempia kynnyksiä. Pannessaan täytäntöön joitakin politiikkojaan ne voivat lisäksi soveltaa ainoastaan henkilöstömäärää koskevaa perustetta, lukuun ottamatta sellaisia aloja, joihin sovelletaan erilaisia valtion tukia koskevia sääntöjä.

3 artikla

Jotta komissiolla olisi mahdollisuus arvioida saavutettu edistys, jäsenvaltiota, Euroopan investointipankkia ja Euroopan investointirahastoa kehoitetaan ilmoittamaan komissiolle ennen 31 päivää joulukuuta 1997 tämän suosituksen noudattamiseksi toteuttamistaan toimenpiteistä.

4 artikla

Tämä suositus koskee yhteisössä ja Euroopan talousalueella sovellettavien yhteisön politiikkojen yhteydessä käytettävää pk-yritysten määritelmää, ja se on osoitettu kaikille jäsenvaltioille, Euroopan investointipankille ja Euroopan investointirahastolle.

Tehty Brysselissä 3 päivänä huhtikuuta 1996.

Komission puolesta

Christos PAPOUTSIS

Komission jäsen

LIITE

KOMISSION HYVÄKSYMÄ PIENTEN JA KESKISUURTEN YRITYSTEN MÄÄRITELMÄ

1 artikla

1. Pienet ja keski-suuret yritykset, jäljempänä 'pk-yritykset', määritellään yrityksiksi,

— joiden palveluksessa on vähemmän kuin 250 työntekijää ja

— joiden

joko vuosiliikevaihto on enintään 40 miljoonaa ecua

tai taseen loppusumma on enintään 27 miljoonaa ecua

— ja jotka täyttävät 3 kohdassa määritellyn perusteen riippumattomuudesta.

2. Kun on tarpeen tehdä ero pienten ja keski-suurten yritysten välillä, 'pieni yritys' määritellään yritykseksi

— jonka palveluksessa on vähemmän kuin 50 työntekijää ja

— jonka

joko vuosiliikevaihto on enintään 7 miljoonaa ecua

tai taseen loppusumma on enintään 5 miljoonaa ecua

— ja joka täyttää 3 kohdassa määritellyn perusteen riippumattomuudesta.

3. Riippumattomia yrityksiä ovat ne yritykset, joiden pääomasta tai äänivaltaisista osakkeista 25 prosenttia tai enemmän ei ole yhden sellaisen yrityksen omistuksessa tai sellaisten yritysten yhteisomistuksessa, joihin ei voida soveltaa tilanteen mukaan joko pk-yrityksen tai pienen yrityksen määritelmää. Tämä kynnysarvo voidaan ylittää kahdessa seuraavassa tapauksessa:

— jos yritys on julkisten sijoitusyhtiöiden, riskipääomayhtiöiden tai sijoittavien laitosten omistuksessa edellyttäen, että nämä eivät yksin tai yhdessä valvo yritystä,

— jos yrityksen pääoma on jakautunut siten, että sen omistuksen määrittäminen ei ole mahdollista, ja jos yritys vakuuttaa voitavansa täydellä syyllä olettaa, ettei 25 prosentin suuruisen tai suurempi osuus yrityksestä ole yhden sellaisen yrityksen omistuksessa tai sellaisten yritysten yhteisomistuksessa, joihin ei voida soveltaa tilanteen mukaan joko pk-yrityksen tai pienen yrityksen määritelmää.

4. Laskettaessa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja kynnysarvoja on siten tarpeen laskea yhteen asiaankuuluvat luvut kyseisen yrityksen ja kaikkien sen suoraan tai epäsuorasti 25 prosentin suuruisen tai suuremman pääoma- tai äänimääräosuuden perusteella hallitsemien yritysten osalta.

5. Kun on tarpeen tehdä ero mikroyritysten ja muiden pk-yritysten välillä, mikroyritykset määritellään yrityksiksi, joiden palveluksessa on vähemmän kuin 10 työntekijää.

6. Kun yritys tilinpäätöksen päivämääränä ylittää tai alittaa henkilöstömäärää koskevat kynnykset tai rahamääräiset ylärajat, yrityksen olisi saatava tai menetettävä pk-yrityksen, keski-suuren yrityksen, pienen yrityksen tai mikroyrityksen asema ainoastaan siinä tapauksessa, että ylitys tai alitus toistuu kahden peräkkäisen tilivuoden aikana.

7. Henkilöstön enimmäismäärä vastaa vuosityöyksiköiden (VTY) määrää, toisin sanoen kokopäiväisten työntekijöiden määrää yhden vuoden aikana, jolloin osa-aikaiset ja kausityöntekijät vastaavat VTY:n osia. Viitteenä käytettävä vuosi on viimeisin hyväksytyt tilivuosi.

8. Liikevaihdon ja taseen loppusumman osalta kynnykset koskevat viimeisintä hyväksyttyä tilivuotta. Sellaisten vastikään perustettujen yritysten osalta, joiden kirjanpitoa ei vielä ole hyväksytty, kynnykset on määritettävä tilivuoden kuluessa tehdyn luotettavan arvion perusteella.

2 artikla

Komissio muuttaa valittuja liikevaihtoa ja taseen loppusummaa koskevia enimmäismääriä tarvittaessa sekä tavallisesti joka neljäs vuosi tämän suosituksen antamisesta taloudellisen tilanteen muuttumisen huomioon ottamiseksi.

3 artikla

1. Komissio sitoutuu toteuttamaan asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, että 1 artiklassa annettua pk-yritysten määritelmää sovelletaan kaikkiin sen hallinnoimiin ohjelmiin, joissa mainitaan käsitteet 'pk-yritys', 'keski-suuri yritys', 'pieni yritys' tai 'mikroyritys'.

2. Komissio sitoutuu toteuttamaan asianmukaiset toimenpiteet tuottamiensa tilastojen mukauttamiseksi vastaamaan seuraavia kokoluokkia:

— ei työntekijöitä

— 1—9 työntekijää

— 10—49 työntekijää

— 50—249 työntekijää

— 250—499 työntekijää

— 500 työntekijää tai enemmän.

3. Parhailaan voimassa olevien yhteisön ohjelmien, joissa pk-yritykset määritellään muilla kuin 1 artiklassa mainituilla perus-

teilla, täytäntöönpanoa jatketaan näitä ohjelmia koskevien päätösten tekohetkellä pk-yrityksinä pidettyjen yritysten hyväksi siirtymäajan. Muutokset näissä ohjelmissa käytettäviin pk-yritysten määritelmiin voidaan tehdä ainoastaan ottamalla käyttöön tämän suosituksen sisältämä määritelmä ja korvaamalla käytetty määritelmä viittauksella tähän suositukseen. Tämän siirtymäajan olisi periaatteessa päättyttävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1997. Tämä ei kuitenkaan koske komission näiden ohjelmien perusteella tekemiä oikeudellisesti sitovia sitoumuksia.

4. Kun neljättä yhtiöoikeudellista direktiiviä 78/660/ETY muutetaan, komissio tekee ehdotuksen, että nykyisten perusteiden mukainen pk-yritysten määrittely korvataan viittauksella tähän suositukseen sisältyvään määritelmään.

5. Kaikissa komission antamissa säännöksissä, joissa mainitaan käsite 'pk-yritys', 'keskisuuri yritys', 'pieni yritys' tai 'mikroyritys' tai jokin muu vastaava käsite, viitataan tämän suosituksen sisältämään määritelmään.

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 3 päivänä huhtikuuta 1996,

glyfosaatti-nimiselle rikkakasvien torjunta-aineelle entistä sietokykyisempien geneettisesti muunnettujen soijapapujen (*Glycine max L.*) saattamisesta markkinoille neuvoston direktiivin 90/220/ETY mukaisesti

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(96/281/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 23 päivänä huhtikuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/220/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 94/15/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan,

sekä katsoo, että

neuvoston direktiivin 90/220/ETY 10—18 artiklojen mukaisesti yhteisön menettely antaa jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisuuden hyväksyä geneettisesti muunnettuja organismeja sisältävien tuotteiden markkinoillesaattamisen,

jäsenvaltion (Yhdistynyt kuningaskunta) toimivaltaisille viranomaisille on toimitettu ilmoitus kyseisen tuotteen markkinoille saattamisesta,

Yhdistyneen kuningaskunnan toimivaltainen viranomainen on tämän jälkeen toimittanut komissiolle asiaa koskevat asiakirjat puoltavin lausunnoin,

muiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat vastustaneet kyseisiä asiakirjoja,

kyseisen direktiivin 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti komission edellytetään näin ollen tekemään päätöksen direktiivin 90/220/ETY 21 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti,

on annettu ilmoitus tuotteen saattamisesta markkinoille käsiteltäväksi ympäristössä tuonnin aikana, ennen varastointia ja jalostamista ja niiden aikana sekä tuotteen jalostamiseksi elinkyvyttömiksi soijapapufraktioiksi, eikä kylvötarkoituksiin,

(¹) EYVL N:o L 117, 8.5.1990, s. 15

(²) EYVL N:o L 103, 22.4.1994, s. 20

tutkittuaan direktiivin 90/220/ETY soveltamisalaan liittyvän kunkin vastalauseen ja asiakirjoissa annetut tiedot komissio on tehnyt seuraavat päätelmät:

- ei ole syytä uskoa, että glyfosaatin sietokykyä koodaavien geenien ja kloroplastin siirtopeptidin siirtämisestä soijapapuun olisi haittaa ihmisen terveydelle tai ympäristölle,
- ei ole turvallisuussyitä, joiden takia tuote olisi pidettävä erillään muista soijapavuista,
- ei ole turvallisuussyitä, joiden takia tuotemerkinnoissa pitäisi olla maininta, että tuote on tuotettu geneettisesti muuntamalla,

direktiivin 90/220/ETY 11 artiklan 6 kohdassa ja 16 artiklan 1 kohdassa säädetään lisäturvatoimista, jos tuotteen riskeistä saadaan uutta tietoa,

tämä päätös ei estä jäsenvaltioita soveltamasta elintarvikkeiden tai eläinten rehujen turvallisuutta koskevia säännöksiä yhteisön lainsäädännön mukaisesti siltä osin, kuin ne eivät erityisesti liity tuotteen tai sen osien geneettiseen muuntamiseen, ja

tässä päätöksessä säädetty menettely on direktiivin 90/220/ETY 21 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukainen,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset voivat hyväksyä seuraavan tuotteen, josta Monsanto Europe (viite C/UK/94/M3/1) on tehnyt ilmoituksen direktiivin 90/220/ETY 13 artiklan mukaisesti, jäljempänä 2 ja 3 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muun yhteisön lainsäädännön soveltamista.

Tuote koostuu soijapavuista, jotka polveutuvat soijapavusta (*Glycine max* L. cv A 5403) linja (40-3-2), johon on siirretty seuraavat sekvenssit:

— yksittäinen kopio *Agrobacterium sp.* -lajikkeen CP4 EPSPS-geenistä, (CP4 5 enolipyruvyylishikimaatti-3-fosfaattisyntaasi), joka koodaa sietokykyä glyfosaatille, ja kloroplastin siirtopeptidiä (CTP) koodaava sekvenssi *Petunia hybridata* niin, että promoottori P-E35S on peräisin kukkakaalin mosaiikkiviruksesta ja nopaliinisynteesigeenin terminaatioalue *Agrobacterium tumefaciens*iksestä.

2. Tämä hyväksyminen kattaa kaikki jälkeläiset, jotka on tuotettu risteyttämällä tämä tuote minkä tahansa perinteisesti jalostetun soijapapulinjan kanssa.

3. Tämä hyväksyminen kattaa vain tuotteen seuraavat käyttötarkoitukset: käsittely ympäristössä tuonnin aikana, ennen varastointia ja sen jälkeen, ennen jalostamista elinkyvyyttömiksi tuotteiksi ja jalostuksen aikana.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikilla jäsenvalioille.

Tehty Brysselissä 3 päivänä huhtikuuta 1996.

Komission puolesta

Ritt BJERREGAARD

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 10 päivänä huhtikuuta 1996,
yhteisen tutkimuskeskuksen uudelleenjärjestelystä

(96/282/Euratom)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

2 artikla

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 8 artiklan ja 131 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon yhteisen tutkimuskeskuksen (YTK) johtokunnan lausunnon,

sekä katsoo, että

yhteisellä tutkimuskeskuksella (YTK) on yhteisen tutkimuskeskuksen uudelleenjärjestelystä 20 päivänä marraskuuta 1985 annetussa komission päätöksessä 85/593/Euratom⁽¹⁾, sellaisena kuin on viimeksi muutettuna päätöksellä 94/809/Euratom⁽²⁾, sille osoitettuihin tehtäviin mukautettu rakenne,

olisi muutettava kyseistä rakennetta aina kun komissio arvioi sen olevan tarpeen, jotta taataan YTK:n toiminnan paras mahdollinen tehokkuus ja täydellinen yhdenmukaisuus komission ensisijaisten tavoitteiden kanssa,

komissio on 16 päivänä tammikuuta 1996 päättänyt, että YTK:sta tulee komission itsenäinen pääosasto, jotta keskukselle voidaan myöntää sen tehtävien moitteettomaan hoitamiseen tarvittava hallinnon itsenäisyys, ja

tätä varten olisi korvattava päätös 85/593/Euratom ja sen muutokset tällä päätöksellä,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Yhteisön tutkimuskeskus, jäljempänä 'YTK', muodostuu laitoksista, jotka komissio on perustanut taatakseen yhteisön tutkimusohjelmien ja muiden komission yhteisön tutkimuskeskukselle osoittamien tehtävien toteuttamisen.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 373, 31.12.1985, s. 6

⁽²⁾ EYVL N:o L 330, 21.12.1994, s. 64

YTK:n toimielimet ovat

- pääjohtaja,
- johtokunta,
- tieteellinen komitea.

3 artikla

YTK toimii komission nimeämän pääjohtajan alaisuudessa. Pääjohtajan ja osan häneen suoraan sidoksissa olevista yksiköistä toimipaikkana on Bryssel.

Pääjohtaja toteuttaa kaikki YTK:n moitteettoman toiminnan edellyttämät toimenpiteet voimassa olevien asetusten ja hänelle myönnettyjen valtuuksien mukaisesti.

Jäljempänä määriteltyjen edellytysten mukaisesti pääjohtaja

- valmistelelee YTK:n toiminta-aloihin liittyvät ohjelma-luonnokset ja sellaiset niiden rahoitukseen liittyvät tekijät, jotka jätetään komission päätettäväksi,
- laatii YTK:n toimintasuunnitelman, erityisesti kilpaillevaa toimintaa varten, ja toteuttaa aiheelliset toimenpiteet varmistaa sen toteuttamisen,
- neuvottelee ja tekee sopimukset kolmansien kanssa,
- varmistaa ohjelmien toteuttamisen ja varainhoidon,
- vahvistaa YTK:n sisäisen rakenteen ottaen erityisesti huomioon talousarvion vaatimukset,
- käyttää toimivaltaansa kuuluvissa asioissa virkamiesten henkilöstösääntöjen mukaisesti nimitysviranomaiselle annettuja valtuuksia ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen mukaisesti työsopimuksia tekemään oikeutetulle viranomaiselle annettuja valtuuksia.

4 artikla

1. Perustetaan YTK:n johtokunta. Se muodostuu seuraavista jäsenistä:

- a) kustakin jäsenvaltiosta korkean tason edustaja, jonka komissio nimittää kyseisen jäsenvaltion viranomaisten nimeämistä ehdokkaista;
- b) puheenjohtaja, jonka a alakohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden edustajat valitsevat.

Kaikki jäsenet nimetään kolmeksi vuodeksi, ja heidän toimikautensa voidaan uusua.

2. Johtokunnan tehtävänä on avustaa pääjohtajaa ja antaa komissiolle lausuntoja asioissa, jotka koskevat

— YTK:n asemaa tutkimusta ja teknologian kehitystä koskevan yhteisön suunnitelman yhteydessä;

— YKT:n tieteellis-teknillistä hallintoa ja varainhoitoa sekä YTK:lle annettujen tehtävien toteuttamista.

Komission pääjohtajan tehtäviksi osoittamien asioiden osalta ja erityisesti johtokuntaa koskevien asioiden yhteydessä pääjohtaja pyytää johtokunnan lausuntoa ehdotuksistaan ennen näiden soveltamista.

Johtokunnan lausunto on tarpeen kaikissa komission päätettävissä jätettävissä asioissa ennen kuin asia alisteetaan komissiolle.

Johtokunta käsittelee erityisesti

- i) ehdotuksia YTK:n toteuttamiseksi erityisohjelmiksi ja ehdotuksia YTK:n uusiksi tehtäviksi;
- ii) kaikkia YTK:n toimia koskevan monivuotisen toimintasuunnitelman laatimista ja sellaisen vastaavan joka vuosi viimeistään 31 päivänä joulukuuta tehtävän työsuunnitelman laatimista, jossa esitetään kunkin seuraavan vuoden työohjelman tavoitteet ja lyhyt kuvaus kyseisestä ohjelmasta sekä keskeiset päivämäärät, tieteelliset viittaukset ja arvioidut menot;
- iii) YKT:n tutkimukseen ja kehitykseen kuuluvien erityisohjelmien seurantaan:
 - niiden täytäntöönpanoa ja erityisesti sitä, miten ne vastaavat yhteisön tarpeita,

— niiden kehittämisen yhdenmukaisuutta puiteohjelmiin liittyvien epäsuoraa toimintaa koskevien erityisohjelmien kanssa; tätä varten johtokunta vaihtaa näkemyksiä kerran vuodessa asianomaisten ohjelmakomiteoiden kanssa,

— niiden mahdollisia mukauttamisia;

iv) asiakas-sopimuspuoliperiaatteeseen perustuvien, komission muiden yksiköiden ja kolmansien kanssa ylläpidettävien suhteiden seurantaan;

v) YTK:n kilpailevaa toimintaa koskevaa suunnitelmaa ja tämän toiminnan seurantaan;

vi) YKT:n vuosittaista talousarviota koskevien ehdotusten laadintaa ja talousarvion toteuttamisen seurantaan;

vii) — YKT:n järjestelyä,

— sen varainhoitoa,

— tärkeitä sijoituksia,

— sen tutkimustoiminnan toteuttamista,

— edellä esitettyjen asioiden arviointia riippumattomista asiantuntijoista koostuvien "vierailijaryhmien" avulla ja näiden antamien suositusten seurantaan;

viii) henkilöstöpolitiikkaa ja erityisesti

— YTK:n henkilöstöpolitiikkaa koskevien ehdotusten laadintaa,

— henkilöstön liikkuvuutta koskevia asioita sekä tieteellisen ja teknisen henkilöstön vaihtoa jäsenvaltioiden yleisten ja yksityisten toimielinten kanssa;

ix) YKT:n johtohenkilöiden nimeämistä ja heidän toimikautensa jatkamista tai keskeyttämistä.

3. Johtokunta antaa lausuntoja Euroopan atomienergia-yhteisön perustamissopimuksen 118 artiklan 2 kohdan mukaisen enemmistön perusteella, ja äänet painotetaan tämän määräyksen mukaisesti. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio ottaa mahdollisimman hyvin huomioon johtokunnan lausunnot. Jos johtokunta ei ole antanut pääjohtajan ehdotuksesta puoltavaa lausuntoa, asia ohjataan komissiolle, joka tekee siitä päätöksen. Johtokunnalle ilmoitetaan tästä päätöksestä. Johtokunnalle ilmoitetaan viipymättä, jos päätös ei vastaa johtokunnan lausuntoa. Sille ilmoitetaan myös syistä, joilla tätä päätöstä on perusteltu.

Jos komissio ei hyväksy johtokunnan antamaa lausuntoa asioissa, joissa edellytetään komission päätöstä, näihin

asioihin liittyvää täytäntöönpanoa siirretään kuukaudella; tämän kuukauden aikana nämä asiat on ohjattava uudestaan johtokunnalle, ja on pyydettävä uutta lausuntoa. Heti vastaanotettuaan lausunnon tai kyseisen kuukauden lopussa komissio tekee lopullisen päätöksen ja ilmoittaa siitä johtokunnalle. Jos komissio ei voi hyväksyä johtokunnan lausuntoa, se ilmoittaa päätöksestään ja kyseisen päätöksen perusteena olevista syistä viipymättä neuvostolle. Komissio pitää johtokuntaa ajan tasalla kaikista niistä YTK:ta koskevista päätöksistään, joihin liittyvien asioiden osalta johtokunta on antanut lausunnon.

Johtokunta voi komission välityksellä omasta aloitteestaan jättää lausuntoja neuvoston ja Euroopan parlamentin ratkaistaviksi kaikkien YTK:ta koskevien kysymysten osalta.

4. Johtokunta esittää huomionsa pääjohtajan laatimasta vuosittaisesta toimintakertomuksesta. Nämä huomiot ja komission hyväksymä vuosittainen toimintakertomus toimitetaan neuvostolle ja Euroopan parlamentille.

Johtokunta neuvoo pääjohtajaa niiden YTK:n suorittamien tehtävien arvioinnin järjestämisessä, jotka liittyvät sekä tieteellisiin ja teknisiin tuloksiin että keskuksen hallintoon ja varainhoitoon; se neuvoo myös tähän arviointiin osallistuvien puolueettomien asiantuntijoiden valinnassa. Johtokunta esittää omat huomionsa näiden arviointien tuloksesta.

5. Johtokunta kokoontuu vähintään neljä kertaa vuodessa.

Johtokunta vahvistaa työjärjestyksensä, töidensä organisointi mukaan luettuna.

YTK huolehtii johtokunnan sihteeristön tehtävistä ja antaa johtokunnan käyttöön kaikki sen tarvitsemat tiedot.

5 artikla

Perustetaan YTK:n tieteellinen komitea avustamaan pääjohtajaa.

Tieteellinen komitea muodostuu siten, että puolet jäsenistä on pääjohtajan yksikköjen tai hankkeiden päävastuuhenkilöiden ja korkean tason tieteellisen henkilöstön keskuudesta nimeämiä ja puolet tieteellisen ja teknisen

henkilöstön valitsema tieteellisen ja teknisen henkilöstön edustajia.

Pääjohtaja kuulee säännöllisesti tieteellistä komiteaa kaikissa tieteellisissä ja teknisissä YTK:n toimintaan liittyvissä ongelmissa. Tässä yhteydessä se osallistuu erityisesti ohjelmaluonnosten valmisteluun.

6 artikla

1. Pääjohtaja laatii ohjelmaluonnokset YTK:n toimintaloille ottaen huomioon yleisen politiikan, josta neuvosto ja Euroopan parlamentti ovat päättäneet komission antamien yleisten suuntaviivojen perusteella.

2. Johtokuntaa kuullaan ohjelmaluonnoksista.

3. Komissio tutkii sille jätetyt ohjelmaluonnokset yhteisön yleisten politiikkojen kannalta ja ottaen huomioon yhteisön talousarviotilanteen. Se tekee ehdotuksia perustamissopimuksessa määrättyin edellytyksin ja toimittaa ne neuvostolle.

7 artikla

1. Pääjohtaja on vastuussa YTK:lle osoitettujen ohjelmien moitteettomasta toteuttamisesta. Hän ohjaa päätöksillään laitosten ja osastojen toimintaa erityisesti ohjelmien tavoitteiden toteuttamiseen liittyvissä valinnoissa.

2. Pääjohtaja toimittaa komissiolle kaikki tarpeelliset tiedot Euratomin perustamissopimuksen 11 artiklan nojalla määrättyjen kertomusten laatimista varten.

3. Pääjohtaja pitää tarpeen mukaan huolta siitä, että kaikki toimenpiteet toteutetaan sekä ohjelmien toteutus- että suunnitteluvaiheessa peräkkäisten ohjelmien yhteenkuuluvuuden varmistamiseksi ja toisiinsa liittämiseksi järkevästi ottaen huomioon erityisesti YTK:n tieteellinen ja teollinen infrastruktuuri. Pääjohtaja järjestää muun muassa joka toinen vuosi tapahtuvan ohjelmien uudelleentarkastelun.

8 artikla

1. Pääjohtaja vahvistaa vuosittain ohjelman toteuttamiseen tarvittavat rahoitukseen liittyvät tekijät, jotta kysei-

nen kohta voidaan valmistella yhteisöjen alustavassa talousarvioesityksessä. Tekijöihin kuuluvat erityisesti ennakkoarviot YTK:n suorittaman kilpailevan toiminnan toteuttamiseen liittyvistä tuloista ja menoista.

Edellä 6 artiklan määräyksiä sovelletaan vastaavasti alustavien talousarvioesitysten laatimiseen tutkimustoiminnan osalta.

2. Pääjohtaja hyväksyy YTK:n menot; hän allekirjoittaa maksuja koskevat määräykset ja tuloja koskevat asiakirjat; hän tekee sopimukset ja valtuuttaa määrärahojen siirrot.

3. Pääjohtaja toimittaa komissiolle varainhoitovuoden päätyttyä selvityksen kuluneen varainhoitovuoden tuloista ja menoista.

4. Komissio nimeää toimenhaltijan, jonka tehtävänä on valvoa menoihin sitoutumista ja niiden hyväksymistä sekä tuloja.

5. Komissio nimeää tilinpitäjän, jonka tehtävänä on suorittaa menot, vastaanottaa tulot sekä käyttää varoja ja arvopapereita, joiden säilyttämisestä hän on vastuussa.

9 artikla

1. Pääjohtaja harjoittaa YTK:n henkilöstöön nimitysviranomaiselle annettuja valtuuksia hänelle myönnetyn toimivallan rajoissa.

2. Palkkaluokkien A1 ja A2 virkamiesten ja muuhun henkilöstöön kuuluvien suhteen henkilöstösääntöjen 29, 49, 50 ja 51 artiklassa ja VI osastossa tarkoitettuja valtuuksia käyttää komissio pääjohtajan ehdotuksesta.

3. Pääjohtaja toteuttaa komission nimissä kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen vastuualueeseensa kuuluvien henkilöiden ja laitosten turvallisuuden.

10 artikla

Pääjohtaja voi siirtää itselleen annettuja valtuuksia varapääjohtajalle ja johtajille.

Tehty Brysselissä 10 päivänä huhtikuuta 1996.

Komission puolesta

Edith CRESSON

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 11 päivänä huhtikuuta 1996,
Luxemburgin esittämän Aujeszky'n taudin hävittämisohjelman hyväksymisestä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(96/283/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annetun neuvoston direktiivin 64/432/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 95/25/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

Aujeszky'n taudin hävittämisohjelma otettiin käyttöön Luxemburgissa helmikuussa 1993; tämä ohjelma hyväksyttiin komission päätöksellä 93/200/ETY⁽³⁾ kolmen vuoden määräajaksi, joka päättyy 14 päivänä maaliskuuta 1996,

tämä hävittämisohjelma on vielä käytössä; ohjelmalla voidaan saada Aujeszky'n tauti hävitetyksi Luxemburgista tulevaisuudessa,

tämän vuoksi on suotavaa hyväksyä ohjelman jatkuminen seuraavan kolmen vuoden ajan, ja

tässä päätöksessä määrätyt toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

1 artikla

Luxemburgin esittämä Aujeszky'n taudin hävittämisohjelma hyväksytään seuraavaksi kolmeksi vuodeksi.

2 artikla

Luxemburgin on saatettava 1 artiklassa tarkoitetun ohjelman täytäntöönpanon edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 15 päivään huhtikuuta 1996 mennessä.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä huhtikuuta 1996.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 11 päivänä huhtikuuta 1996.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 121, 29.7.1964, s. 1977/64

⁽²⁾ EYVL N:o L 243, 11.10.1995, s. 16

⁽³⁾ EYVL N:o L 87, 7.4.1993, s. 14

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 12 päivänä huhtikuuta 1996,
niiden toimenpiteiden luettelosta, joihin neuvoston asetusta (ETY) N:o 4045/89 ei sovelleta
(96/284/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

1 artikla

ottaa huomioon Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosaston rahoitusjärjestelmään kuuluviin toimenpiteisiin kohdistuvista jäsenvaltioiden suorittamista tarkastuksista ja direktiivin 77/435/ETY kumoamisesta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4045/89 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3235/94 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 1 artiklan 4 kohdan,

Neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 4045/89 vahvistettua tarkastusjärjestelmää ei sovelleta tämän päätöksen liitteessä lueteltuihin toimenpiteisiin.

2 artikla

sekä katsoo, että

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltiolle.

asetuksen (ETY) N:o 4045/89 1 artiklan 4 kohdassa säädetään erityisesti luettelon laatimisesta niistä toimenpiteistä, joihin asetusta ei sovelleta; on tarkoituksenmukaista sisällyttää tällaiseen luetteloon ne toimenpiteet, jotka eivät luonteensa vuoksi sovellu kaupallisten asiakirjojen tarkastuksina tehtäviin jälkitarkastuksiin, ja

Tehty Brysselissä 12 päivänä huhtikuuta 1996.

tässä päätöksessä määrätyt toimenpiteet ovat rahastokomitean lausunnon mukaiset,

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 388, 30.12.1989, s. 18

⁽²⁾ EYVL N:o L 338, 28.12.1994, s. 16

LIITE

TOIMENPITEET, JOIHIN EI SOVELLETA NEUVOSTON ASETUKSEN (ETY) N:o 4045/89 MUKAISTA TARKASTUSJÄRJESTELMÄÄ

Neuvoston asetus (ETY) N:o 1308/70, annettu 29 päivänä kesäkuuta 1970 pellava- ja hampullan yhteisestä markkinajärjestelystä (EYVL N:o L 146, 4.7.1970, s. 1):

4 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet, jos tuki maksetaan tuottajalle.

Neuvoston asetus (ETY) N:o 1096/88, annettu 25 päivänä huhtikuuta 1988, edistämistä koskevan yhteisön järjestelmän käyttöönotosta. (EYVL N:o L 110, 29.4.1988, s. 1)

Neuvoston asetus (ETY) N:o 1442/88, annettu 24 päivänä toukuuta 1988, lopullista viininviljelyaloista luopumista koskevan palkkion myöntämisestä viinivuosisiksi 1988/1989 — 1995/1996. (EYVL N:o L 132, 28.5.1988, s. 3)

Neuvoston asetus (ETY) N:o 1196/90, annettu 7 päivänä toukokuuta 1990, yhteisön mandariinintuotannon vakauttamisesta. (EYVL N:o L 119, 11.5.1990, s. 55)

Neuvoston asetus (ETY) N:o 1200/90, annettu 7 päivänä toukokuuta 1990, yhteisön omenantuotannon tervehdyttämisestä. (EYVL N:o L 119, 11.5.1990, s. 63)

Neuvoston asetus (ETY) N:o 1703/91, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1991, maatalousmaan väliaikaisesta viljelykäytöstä poistamisesta markkinointivuodeksi 1991/1992 ja kyseistä markkinointivuotta koskevista erityistoimenpiteistä asetuksessa (ETY) N:o 797/85 säädetyn viljelykäytöstä poistamista koskevan järjestelyn mukaisesti. (EYVL N:o L 162, 26.6.1991, s. 1)

Neuvoston asetus (ETY) N:o 2328/91, annettu 15 päivänä heinäkuuta 1991, maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta. (EYVL N:o L 218, 6.8.1991, s. 1)

Seuraavat osat:

I osasto — Maatalousmaan poistaminen viljelykäytöstä

II osasto — Tuotannon laajaperäistäminen

VII osasto — Ympäristön ja luonnonvarojen suojelun sekä maaseutu ympäristön ja maiseman säilyttämisen kannalta herkkien alueiden tuki

VIII osasto — Maatilojen metsätaloustoimenpiteet

Neuvoston asetus (ETY) N:o 2078/92, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1992, ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutu ympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä. (EYVL N:o L 215, 30.7.1992, s. 85)

Neuvoston asetus (ETY) N:o 2079/92, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1992, maatalouden varhaiseläketukea koskevasta yhteisön järjestelmästä. (EYVL N:o L 215, 30.7.1992, s. 91)

Neuvoston asetus (ETY) N:o 2080/92, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1992, maatalouden metsitystoimenpiteitä koskevasta yhteisön tukijärjestelmästä. (EYVL N:o L 215, 30.7.1992, s. 96)

Neuvoston asetus (ETY) N:o 2505/95, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yhteisön persikka- ja nektariinintuotannon tervehdyttämisestä. (EYVL N:o L 258, 28.10.1995, s. 1)

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 12 päivänä huhtikuuta 1996,

luettelosta kolmansista maista, joista jäsenvaltiot sallivat tiettyjen neuvoston direktiivissä 92/118/ETY tarkoitettujen tuotteiden tuonnin, tehdyn päätöksen 94/278/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(96/285/CE)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinten terveyttä ja kansanterveyttä koskevista vaatimuksista sellaisten tuotteiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa, joita eivät koske direktiivin 89/662/ETY ja, taudinaiheuttajien osalta, direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa 1 luvussa mainittujen erityisten yhteisön sääntöjen kyseiset vaatimukset, 17 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/118/ETY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 96/103/EY ⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan 2 kohdan a alakohdan,

sekä katsoo, että

komission päätöksessä 94/278/EY ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 96/166/EY ⁽⁴⁾, vahvistetaan luettelo kolmansista maista, joista jäsenvaltiot sallivat tiettyjen direktiivissä 92/118/ETY tarkoitettujen tuotteiden tuonnin,

komission päätöksellä 95/338/EY ⁽⁵⁾ muutettiin direktiivin 92/118/ETY liitteessä II oleva 1 luku eron tekemiseksi luettelon kolmansista maista, joista jäsenvaltiot sallivat tuoreen siipikarjanlihan tuonnin ja luettelon kolmansista maista, joista jäsenvaltiot sallivat tiettyjen siipikarjanlihatuotteiden tuonnin, välillä,

on sen vuoksi aiheellista muuttaa olemassa olevaa päätöksen 94/278/EY liitteessä olevassa VIII osassa vahvistettua luetteloa maista, joista jäsenvaltiot sallivat munien ja munatuotteiden tuonnin, luettelon munatuotteista yhdenmukaistamiseksi luettelon lämpökäsitellyistä siipikarjanlihatuotteista kanssa,

päätöksessä 94/278/EY vahvistetussa luettelossa luetteloidaan lisäksi maat, joista jäsenvaltiot sallivat vähäriskistä ainetta sisältävän lemmikkieläinten ruuan tuonnin neuvoston direktiivin 90/667/ETY ⁽⁶⁾ mukaisesti,

Sri Lankan viranomaisten pyynnöstä komissio on toteuttanut eläinten terveyttä koskevan tarkastuskäynnin Sri Lankan demokraattiseen sosialistiseen tasavaltaan; kyseinen käynti on osoittanut, että Sri Lanka pystyy täyttämään tiettyntyyppisille lemmikkieläinten ruuille asetetut terveysvaatimukset; siksi on aiheellista lisätä Sri Lanka luetteloon maista, joista tiettyjen lemmikkieläinten ruokien tuonti Euroopan yhteisöön on sallittua,

⁽¹⁾ EYVL N:o L 62, 15.3.1993, s. 49

⁽²⁾ EYVL N:o L 24, 31.1.1996, s. 28

⁽³⁾ EYVL N:o L 120, 11.5.1994, s. 44

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 39, 17.2.1996, s. 25

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 200, 24.8.1995, s. 35

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 363, 27.12.1990, s. 51

Intian viranomaisten pyynnön vastaanottamisen jälkeen on aiheellista lisätä Intia luetteloon kolmansista maista, joista jäsenvaltiot sallivat etanoiden tuonnin, ja

tässä päätöksessä määrätty toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan komission päätöksen 92/278/EY liite seuraavasti:

1. Korvataan VIII osa seuraavasti:

”VIII OSA

Luettelo kolmansista maista, joista jäsenvaltiot sallivat elintarvikkeiksi tarkoitettujen munien ja munatuotteiden tuonnin

A. *Munat:*

Kaikki komission päätöksessä 94/85/EY luetellut kolmannet maat.

B. *Munatuotteet:*

Kaikki neuvoston päätöksen 72/542/ETY liitteessä olevassa 1 osassa luetellut kolmannet maat.”

2. Lisätään X osaan sanat seuraavasti:

”..., ja seuraavat maat:

(LK) Sri Lanka(*).

(*) ainoastaan sorkka- ja kavioläinten nahasta tehdyt lemmikkieläinten ravinnoksi kelpaavat parkitsemattomat tuotteet (puruluut)”

3. Lisätään XI osaan ISO-koodin mukaisessa aakkosjärjestyksessä rivi seuraavasti:

”(IN) Intia”.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 12 päivänä huhtikuuta 1996.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen